

ת"פ 39689/10/13 - מדינת ישראל נגד עמרו מעתוק

בית משפט השלום בירושלים

07 יולי 2014

ת"פ 39689-10-13 מדינת ישראל נ' מעתוק

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמרו מעתוק

הנאשם

גזר דין

הרקע

1. בפתח ישיבת הוכחות שנקבעה בתיק ליום 18.3.2014, הגיעו הצדדים להסדר-טיעון במסגרתו הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: ניסיון לתקיפה סתם לפי סעיף 379 בצירוף עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); והיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, חברת "אגד" מפעילה קווי אוטובוס הנוסעים לכיוון הכותל המערבי בירושלים, אשר עוברים דרך רחוב סולטן סולימן. בתקופה שקדמה להגשת כתב-האישום, היוו קווי אוטובוס אלה מטרה ליידוי אבנים בהזדמנויות רבות. ביום 14.10.2013, בסמוך לשעה 22:00, נסע אוטובוס "אגד" ברחוב סולטן סולימן בירושלים לכיוון הכותל המערבי. בעת שהאוטובוס היה בנסיעה איטית, וכשבסביבתו כלי-רכב נוספים, זרקו הנאשם ואחרים ששהו במקום ושזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: האחרים), אבנים רבות לעבר האוטובוס וזאת בכוונה לפגוע בנוסעי האוטובוס. הנאשם זרק אבן לעבר האוטובוס ממרחק של מטרים ספורים. בעקבות יידוי האבנים על-ידי הנאשם והאחרים, נשכבו נוסעי האוטובוס על רצפת האוטובוס. כתוצאה מפגיעת האבן שנזרקה על-ידי הנאשם, נפצה שמשת האוטובוס שבצד הנהג, בין החלק המרכזי לחלק האחורי של האוטובוס. במעשיו אלה ניסה הנאשם לתקוף אדם וכן הרס נכס או פגע בו במזיד שלא כדין.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. עם זאת, נוכח גילו של הנאשם, הוזמן תחילה תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר עולה כי הנאשם הינו כבן 19, רווק, מצוי כיום במעצר בית בתנאים מגבילים. טרם מעצרו, עבד

עמוד 1

הנאשם באינסטלציה במשך כשלושה חודשים. בני משפחתו של הנאשם מנהלים אורח חיים תקין, בצד קשיים כלכליים. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא מעוניין לסייע בפרנסת המשפחה וכן להשלים את לימודיו אם יהיה לו הכסף הדרוש לכך.

שירות המבחן ציין בתסקיר כי הנאשם אינו לוקח אחריות למעשים ורוצה לסיים את ההליך הפלילי בצורה הקצרה ביותר (יוער כי באולם הדיונים הבהירו הנאשם ובא-כוחו כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו בביצוע העבירות). לדעת שירות המבחן, אי לקיחת אחריות מצד הנאשם וכן דפוסי התנהגות אימפולסיביים שלו, מהווים גורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית. מאידך גיסא, מדובר בבחור צעיר, חסר עבר פלילי, בעל אינטליגנציה תקינה ובעל משפחה יציבה ותומכת, אשר ביטא רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי של דאגה לבני משפחתו ללא מעורבות בפלילים. כל אלה מהווים לדעת שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מהתנהגות עבריינית. בהתחשב בכל אלה, המלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם עונש מוחשי של מאסר. נוכח המצב הכלכלי הקשה של המשפחה וכדי שלא לחשוף את הנאשם לאווירה השלילית בכלא, ההמלצה היא כי המאסר יהיה "קצר ככל הניתן" תוך התחשבות בימי מעצרו בתיק.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הסיכון והנזק הטמונים בהן. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. המאשימה ביקשה להשית על הנאשם עונש מאסר בטווח הבינוני של המתחם הנטען - 12 חודשי מאסר בפועל. עוד עתרה המאשימה להטלת מאסר על-תנאי ופיצוי לטובת נהג האוטובוס שעמד בסיכון במהלך עבודתו.

5. מנגד, הסנגור טען שמתחם העונש ההולם נע ממאסר בפועל קצר בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל ממש. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם ועתר להסתפק בימי מעצרו בתיק (כחודש וחצי) ולחילופין- להסתפק בהטלת עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה בלבד.

מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה. בנסיבות העניין, העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, ולפיכך אקבע מתחם עונש הולם כולל בגינן (ראו: סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

7. **בכל הנוגע לפגיעה בערכים המוגנים** - פסיקתם של בתי-המשפט עמדה פעמים רבות על החומרה הרבה הטמונה בביצוע מעשי תקיפה באמצעות ידוי אבנים, עקב הסיכון הרב הטמון בכך לחיים ולשלמות הגוף. חומרה יתרה יש לייחס ליידוי אבנים המבוצע לעבר כלי-רכב נוסע, שאז גובר הסיכון לכך שהאירוע יסתיים בתוצאה קשה ולעיתים קטלנית. כל זאת, לצד הפגיעה הנלוות ברכוש (כאשר האבן פוגעת בכלי-הרכב והוא ניזוק), וכן בחופש התנועה וביכולתו של הציבור הרחב לעשות שימוש חופשי בכלי-תחבורה בדרכים.

8. **בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** במקרה דנן מלמדת כי הנאשם, ביחד עם אחרים, יידו אבנים רבות בכוונה לפגוע בנוסעי אוטובוס "אגד" שנסע בנסיעה איטית ברחוב סולטן סולימן לכיוון הכותל המערבי, כאשר סביב האוטובוס היו כלי-רכב נוספים. במהלך האירוע, הנאשם נטל בו חלק פעיל בעצמו, וזרק אבן לעבר האוטובוס ממרחק של מטרים ספורים בלבד. בעקבות יידוי האבנים על-ידי הנאשם והאחרים לעבר האוטובוס, נאלצו הנוסעים לשכב על רצפת האוטובוס. כתוצאה מהאבן שהשליך הנאשם, נופצה שמשית האוטובוס. נקל לשער את תחושת הפחד והבהלה שאחזה במהלך האירוע בנוסעים ובנהג האוטובוס, כמו גם בנוסעיהם של כלי-הרכב הסמוכים. עקב התנהגות הנוסעים שנשכבו על רצפת האוטובוס, ולמרבה המזל, לא נגרמו פגיעות בגוף וחלילה בנפש. מעשיו של הנאשם מלמדים על תעוזה רבה, על העדר מורא מפני החוק וכן על זלזול בערכים מרכזיים של הגנה על שלמות החיים והגוף.

9. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת** - משיקוליה של המאשימה, לא יוחסה לנאשם מלכתחילה עבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין (זאת, כפי הנראה עקב כך שנסיעת האוטובוס היתה איטית). תחת זאת, הנאשם הודה והורשע בכתב-האישום המתוקן בעבירות של ניסיון לתקיפה-סתם וכן היזק בזדון. עיון בפסיקה מעלה כי קיים קושי לאתר מקרים אשר נסיבותיהם דומות לזה שלפניי מבחינת אופי המעשים בהם הודה הנאשם, אל מול הוראות-החוק בהן הורשע. מכל מקום, בחינת הפסיקה מעלה כי בגין יידוי אבנים לעבר כלי-רכב נוסע, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל לריצוי ממש.

10. כאשר אני מביאה בחשבון את מכלול השיקולים שפורטו, וכן נותנת דעתי למהות המעשים אך גם לעבירות בהן הורשע הנאשם (ניסיון לתקיפה-סתם והיזק בזדון), אני סבורה כי **מתחם הענישה ההולמת** נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

11. לא התבקשתי, ואף אינני מוצאת לנכון, לחרוג ממתחם הענישה ההולמת לקולא או לחומרה. אשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם, ניצבים לנגד עיני השיקולים הבאים:

מחד גיסא, ניצבים המעשים המכוערים והחמורים אותם ביצע הנאשם, בשים לב לפוטנציאל הנזק לחיים ולשלמות הגוף. אני בדעה כי על בית-המשפט להעביר מסר ברור וחד המוקיע מעשים מן הסוג הנדון ומרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. לכך יש להוסיף כי שירות המבחן עצמו המליץ על הטלת עונש מוחשי של מאסר ממש על הנאשם. בהתחשב בכל אלה, אני רואה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא (יוער כי הסנגור לא עתר אחרת).

מאידך גיסא, ניתן להצביע על מספר נסיבות לקולא: ראשית, הנאשם שלפניי נעדר עבר פלילי. שנית, הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריא בגין התיק שלפניי במשך למעלה מחודש ימים. מאז, במשך מספר חודשים, נתון הנאשם בתנאי מעצר בית מלא. שלישית, ראיתי לשקול את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות (כיום הנאשם כבן 19 ובעת האירוע היה בגיר הקרוב לגיל הקטינות). רביעית, ניתן משקל לטיעוני הסנגור לפניי אודות נסיבותיו האישיות של

הנאשם, וכן להמלצת שירות המבחן לעניין משכו של המאסר בפועל. כל אלה, ממקמים את הנאשם בטווח התחתון של המתחם שנקבע.

נוכח העובדה שאין טענה לפגיעה פיזית בנהג האוטובוס ולא הוגשה הצהרת נפגע עבירה בעניין, לא ראיתי לפסוק פיצוי כמבוקש על-ידי המאשימה.

סוף דבר

12. נוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים ויום מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (14.10.2013 עד 27.11.2013). הנאשם יתייבב לריצוי עונשו במגרש הרוסים בירושלים ביום 5.8.2014 עד השעה 10:00.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור מאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום ה' תמוז תשע"ד, 03/07/2014 במעמד הנוכחים.